

Fejlesztési Bizottság

2018/2037(INI)

27.4.2018

VÉLEMÉNY

a Fejlesztési Bizottság részéről

a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság részére

az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövőjéről
(2018/2037(INI))

A vélemény előadója: Maria Noichl

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Fejlesztési Bizottság felhívja a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. hangsúlyozza, hogy az élelmiszer-ellátás akut bizonytalansága 124 millió embert érintett 2017-ben 51 országban, ami 16 millióval több, mint 2016-ban, és hogy az élelmiszer-ellátás bizonytalansága által érintettek túlnyomó része vidéki területeken él;
2. emlékeztet, hogy az Unió a mezőgazdasági termékek legnagyobb exportőre és legnagyobb importőre, és mivel ezért alapvető szerepet játszik a globális mezőgazdasági piacokon; megjegyzi, hogy az EU a fejlődő országok legfontosabb kereskedelmi partnere a mezőgazdasági termékek tekintetében;
3. emlékeztet a fejlesztéspolitikáról szóló új európai konszenzusra, amely révén az EU és tagállamai megerősítik – az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 208. cikke által létrehozott – a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia hatékony végrehajtása (PFK) iránti elkötelezettségüket és elismerik annak kiemelkedő fontosságát, amiből az következik, hogy figyelembe veszik a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit valamennyi olyan uniós szakpolitikában – beleértve a mezőgazdasági politikát és támogatásokat is –, amelyek valószínűsíthetően negatívan érintik a fejlődő országokat; ebben az összefüggésben úgy véli, hogy a közös agrárpolitika (KAP) reformjának tiszteletben kell tartania a fejlődő országok jogát saját mezőgazdasági és élelmiszer-politikájuk alakítására az élelmiszer-termelési kapacitásuk és hosszú távú élelmezésbiztonságuk gyengítése nélkül, különösen a legkevésbé fejlett országok tekintetében;
4. emlékeztet az Unió és a tagállamok fenntartható fejlesztési célok melletti elkötelezettségére, és hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú a KAP és a fenntartható fejlesztési célok koherenciája, különösen a 2. (az éhezés megszüntetése), az 5. (nemek közötti egyenlőség), a 12. (felelős fogyasztás és termelés), a 13. (fellépés az éghajlatváltozás ellen) és a 15. (szárazföldi ökoszisztémák védelme) cél tekintetében, amelyekhez a jövőbeli KAP-nak igazodnia kell;
5. elismeri, hogy a KAP messze nem tökéletes, és jobban kell támogatnia a fejlesztést, megelőzve a torzító hatásokat mind Európában, mind a nemzetközi mezőgazdasági piacokon, előnyben részesítve a fenntarthatóbb mezőgazdaság és az ellenállóképes mezőgazdasági gyakorlatok felé való átmenetet, amelyek hozzájárulnak az ökoszisztémák és a természeti erőforrások védelméhez és erősítik azok alkalmazkodóképességét az éghajlatváltozáshoz, a szélsőséges időjárási viszonyokhoz, az aszályhoz, az árvizekhez és más katasztrófákhoz, valamint amelyek folyamatosan javítják a talaj minőségét, összhangban a második fenntartható fejlesztési céllal;
6. emlékeztet, hogy nem fenntartható az a mezőgazdaság, amely nem védi meg és nem javítja a vidékiek megélhetését, a méltányosságot és a társadalmi jólétet; kéri, hogy az Unió dolgozzon ki méltányos és környezeti szempontból fenntartható élelmiszer-termelési rendszereket, ösztönözze a felelős fogyasztást és népszerűsítse a fenntartható étrendeket valamennyi olyan szakpolitikában, amelyek valószínűsíthetően kihatnak a

fejlődő országokra;

7. hangsúlyozza, hogy a KAP reformjának hozzá kell járulnia egy új európai élelmezési rendszer kiépítéséhez, összhangban a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend transzformatív jellegével és a Párizsi Megállapodással; úgy véli, hogy ennek érdekében paradigmaváltásra van szükség, áthelyezve a hangsúlyt a „zöld forradalomról” az „agroökológiai megközelítésre”, összhangban a mezőgazdasági ismeretekről, tudományról és fejlesztési technológiáról szóló nemzetközi felmérés (IAASTD) következtetéseivel és az élelemhez való jog kérdésével megbízott különleges ENSZ-előadó ajánlásaival, ami a mezőgazdaság multifunkcionalitásának elismerését jelenti, valamint gyors átállást von maga után a vegyszerek intenzív használatán alapuló, monokultúras termelésről egy diverzifikált és fenntartható mezőgazdaságra, amely agrár-ökológiai termelési gyakorlatokon alapszik, továbbá a helyi élelmiszerrendszerek és a kisüzemi gazdálkodás erősítését, valamint a hagyományos szerveződési formák támogatását;
8. sürgeti az Uniót és a tagállamokat, hogy hajtsák végre a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus keretében tett kötelezettségvállalást az agroökológia támogatására, többek között a külső beruházási terv mezőgazdasági beruházási kerete révén;
9. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy erősítsék meg a fejlődő országokkal folytatott párbeszédet, valamint hogy bocsátsák rendelkezésre szakértelmüket és nyújtsanak pénzügyi támogatást az ökológiailag fenntartható mezőgazdaság előmozdítása érdekében, amely kisüzemi és családi gazdálkodáson alapul, különösen a nőket és a fiatalokat célozva meg, amire 2017-ben tettek kötelezettségvállalást az Afrikai Unió–EU csúcstalálkozó „Befektetés az ifjúságba a meggyorsított inkluzív növekedés és a fenntartható fejlődés érdekében” című együttes nyilatkozatában; emlékeztet a nők vidéki térségekben betöltött szerepére vállalkozóként és a fenntartható fejlődés ösztönzőjeként; hangsúlyozza, hogy fejleszteni kell a fenntartható mezőgazdasággal kapcsolatos potenciáljukat és önfenntartó képességüket a vidéki területeken;
10. emlékeztetve a KAP-nak az EUMSZ 39. cikkében foglalt eredeti célkitűzéseire, felhív a 2020 utáni KAP-ra vonatkozó jogalkotás egy újabb fejezettel való kiegészítésére, amely a KAP fejlesztéspolitikai kérdésekkel kapcsolatos felelősségéről szól a környezetvédelmi célok és a fenntartható fejlesztési célok jobb integrációja révén, mivel az exporttámogatások tilalma azt jelenti, hogy továbbra is gazdasági torzulások állnak fenn, amelyek lehetővé teszik az uniós mezőgazdasági ágazat számára, hogy az átlagos előállítási költségek alatt exportálja a mezőgazdasági termékeket;
11. kéri a Bizottságot, hogy rendszeresen hajtson végre előzetes és utólagos hatásvizsgálatokat a KAP külső hatásait illetően, a fenntartható fejlesztési célokra vonatkozó indikátorok segítségével, továbbá dolgozzon ki módszertani keretet a KAP által a fejlődő országok mezőgazdasági termelési ágazatára, valamint az élelmiszerek megfizethetőségére és elérhetőségére gyakorolt hatások megfigyelése és értékelése céljából; javasolja, hogy az említett adatokat egy olyan riasztási mechanizmus keretében használják fel, amely jelzi a KAP által a fejlődő országok mezőgazdasági kistermelői, különösen a női gazdálkodók megélhetésére gyakorolt kedvezőtlen hatásokat;
12. hangsúlyozza, hogy a KAP-nak tiszteletben kell tartania a „ne árts” elvet, és koherensnek kell lennie a fejlesztés területére, valamint az emberi jogok, a környezet, az

éghajlat, az állatok jogai és a természet védelmére vonatkozó más uniós politikákkal és nemzetközi kötelezettségekkel; megállapítja továbbá, hogy az uniós költségvetési kiadások szempontjából nem hatékony, hogy először kedvezőtlen külső hatásokat okozunk, majd kifizetjük az ilyen hatások miatt felmerülő költségeket;

13. úgy véli, hogy a 2030-ig tartó menetrend politikáinak és a fenntartható fejlődés célkitűzéseinek megfelelően el kell ismerni a mezőgazdasági ágazatban a kereskedelmi kapcsolatok és a verseny területén fennálló földrajzi egyenlőtlenségeket a fejlődő országok és az Unió között, továbbá elő kell mozdítani a kereskedelmi partnerekkel való kiegyensúlyozottabb kapcsolatot;
14. annak biztosítására kéri az Uniót, hogy a jövőbeli KAP megoldja a jelenlegi exportorientált mezőgazdasági modellel kapcsolatos problémákat azáltal, hogy fenntartható módon bővíti az Unió belső piacát és a rövid élelmiszer-ellátási láncokat, annak érdekében, hogy ne veszélyeztesse az országok fejlődését, másrészt pedig hogy biztosítsa a külső sokkhatásokkal és fenyegetésekkel szembeni ellenálló képességet;
15. megjegyzi, hogy az agrár-élelmiszeripari termékek uniós exportja és importja kereskedelmi megállapodásokon alapul; hangsúlyozza, hogy ezen megállapodásokban egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani az uniós és a világ más részein működő mezőgazdasági termelők számára, illetve kedvezményeket a fejlődő országok számára;
16. sürgeti a tagállamokat, hogy vessék el az egyre intenzívebben gazdálkodó európai mezőgazdaság célját, és a területalapú állattenyésztési rendszer kötelező bevezetése révén szüntessék meg az állattenyésztési ágazatban jelentkező túltermelést; aggodalommal állapítja meg, hogy az Unió importált állati takarmánytól, különösen a szójától való függése külföldön hozzájárult a termőföld iránti növekvő kereslethez, amely Dél-Amerikában erdőirtásokhoz, a biodiverzitás csökkenéséhez, a közösségek lakóhelyelhagyásához és a mérgező anyagok mennyiségének – a genetikailag módosított szója növényvédő szerek intenzív alkalmazásával folyó termelése miatti – növekedéséhez vezet; ezért sürgeti a tagállamokat, hogy csökkentsék és fokozatosan szüntessék meg a fehérjenövények harmadik országból – például Argentínából és Brazíliából – történő importját;
17. kéri továbbá hüvelyeseket tartalmazó vetéscsúszó alkalmazását minden erre alkalmas szántóföldön, továbbá egy olyan uniós szintű fehérjestratégia végrehajtását, amelynek célja a fejlődő országoktól való importfüggés csökkentése; szorgalmazza a fentiek megvalósításáig fenntarthatósági kritériumok bevezetését a növényi fehérje behozatala esetében;
18. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a helyi mezőgazdasági termelők számára lehetőséget biztosítsanak az értékláncban való feljebb lépésre az organikus termékek, a hozzáadott értékkel rendelkező termékek, valamint az új ismeretek és technológiák terén nyújtott segítség és támogatás révén, mivel a fenntarthatóság eléréséhez szükséges a természeti erőforrások megóvására, védelmére és bővítése irányuló közvetlen cselekvés;
19. felhív a közvetett és nem célzott támogatások – például a területalapú támogatások – arányának fokozatos csökkentésére; kéri, hogy csak akkor nyújtsanak támogatásokat, ha ezek hozzájárulnak a közjavakhoz, például a helyi foglalkoztatáshoz, a biológiai

sokféleséghez, az állatjóléthez, a tiszta levegőhöz és vízhez, valamint az egészséges, élő talajokhoz;

20. emlékeztet ebben az összefüggésben a 2014–2020 közötti KAP-ban a termeléstől függő támogatás ismételt bevezetésének piactorzító hatásaira; emlékeztet, hogy a tejkvóták 2015. évi eltörlése és az európai mezőgazdasági termékek fejlődő országokban található új felvevőpiacaival kapcsolatos remények súlyosbították a túltermelést, amely alacsonyabb árakat eredményezett és ezzel kihatott Európa, továbbá a fejlődő országok tejágazatának fejlődésére;
21. megismétli azon nézetét, hogy a kifizetések elosztása nem kiegyensúlyozott; véleménye szerint a nagyobb mezőgazdasági üzemeknek nem feltétlenül van szükségük ugyanolyan fokú támogatásra a mezőgazdasági üzemek jövedelmének stabilizálásához, mint a kisebb vagy alacsonyabb bevételű mezőgazdasági üzemeknek a jövedelemingadozás idején, mivel ki tudják használni a méretgazdaságosságot, ami vélhetően ellenállóbbá teszi őket;
22. emlékeztet, hogy a fejlődő országokban az éhezés és a rossz táplálkozás oka elsősorban a vásárlóerő hiánya és/vagy a vidéki szegények önellátásra való képtelensége; ezért sürgeti az Uniót, hogy tevékenyen segítse a fejlődő országokat abban, hogy leküzdjék a saját mezőgazdasági termelésüket gátló akadályokat (például a rossz infrastruktúra és logisztika terén);
23. kéri az Uniót és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a fejlődő országok belföldi élelmiszer-termelését a fenntartható fejlesztési célokban foglaltak szerint, ahelyett, hogy növelnék a fejlődő országokba irányuló uniós mezőgazdasági exportot; sürgeti az Uniót, hogy ösztönözze a fejlődő országokat arra, hogy növeljék és diverzifikálják élelmiszer-termelésüket a belföldi élelmiszer-kereslet és a dél–dél piac növekvő keresletének kielégítése érdekében, mivel nem egyedül az uniós mezőgazdasági politika feladata a világ növekvő népességének élelmezése; hasonló okból hangsúlyozza, hogy küzdeni kell a fejlődő országokban a nagyarányú földszerzések gyakorlata ellen;
24. felszólítja az Uniót, hogy reagáljon a fejlődő országoknak az élelmiszer-termelésük megóvására, valamint lakosságuknak az olcsó behozatalok esetlegesen romboló hatásaitól való védelmére irányuló felhívásaira;
25. hangsúlyozza, hogy 2050-re a legkevésbé fejlett országok lakosságának több mint fele továbbra is vidéki területeken él majd, valamint, hogy a fejlődő országokban a fenntartható mezőgazdaság fejlesztése hozzájárul majd vidéki közösségeik potenciáljának felszabadításához, a vidéki területek lakosságának megtartásához, az alulfoglalkoztatás, a szegénység és az élelmiszer-ellátás bizonytalanságának csökkentéséhez, és ezáltal a kényszerű migráció kiváltó okainak kezeléséhez is;
26. üdvözli az Európai Bizottság azon javaslatát, hogy a migránsok származási és tranzitországaiban a közös agrárpolitika által támogatott projektek révén foglalkoztatási lehetőségeket és jövedelemtermelő tevékenységeket teremtsenek; felszólítja a Bizottságot, hogy indítson az Unió és az Afrikai Unió közötti csereprogramokat az agrár-élelmiszeripari termelés és a mezőgazdasági innováció terén folytatott együttműködés és párbeszéd révén;

27. elismeri, hogy az űrtechnológiák, például az Európai GNSS Ügynökség (GSA) által irányított uniós űr- és műholdprogramok (a Galileo, az EGNOS és a Kopernikusz) keretében kidolgozott technológiák kritikus szerepet játszhatnak az ENSZ fenntartható fejlesztési céljainak elérésében azáltal, hogy megfizethető megoldásokat kínálnak a precíziós gazdálkodásra való áttérés megkönnyítéséhez, ezáltal kiküszöbölhetők a hulladékok, idő takarítható meg, csökkenthető a kimerültség mértéke és optimalizálható a berendezések használata;
28. kéri az Európai Bizottságot, hogy foglalkozzon az űrtechnológiák és -alkalmazások, valamint a fenntartható fejlesztési célokra vonatkozó globális partnerség mechanizmusaival a növények, az állatállomány, az erdészet, a halászat, az akvakultúra megfigyelésének támogatása szempontjából, továbbá a mezőgazdasági termelők, a halászok, az erdőbirtokosok és a döntéshozók arra irányuló erőfeszítéseinek támogatására, hogy különféle módszereket alkalmazzanak a fenntartható élelmiszer-termelés megvalósítására, valamint hogy reagáljanak a kapcsolódó kihívásokra;
29. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági termékek kereskedelmének általánosságban – partnerségi alapon – hozzá kell járulnia a globális egyenlőtlenségek mérsékléséhez és ahhoz, hogy a jövőben minden kereskedelmi partner számára inkluzívabb társadalmi előnyök valósuljanak meg, bolygónk ökológiai korlátain belül maradva.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	24.4.2018
A zárószavazás eredménye	+: 15 -: 0 0: 7
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuličă, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Eleni Theocharous, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská, Joachim Zeller, Željana Zovko
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Pál Csáky, Monika Vana

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS
A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN**

15	+
ALDE	Paavo Väyrynen
ECR	Eleni Theoharous
EFDD	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano
GUE/NGL	Lola Sánchez Caldentey
PPE	Joachim Zeller
S&D	Doru-Claudian Frunzuliță, Enrique Guerrero Salom, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Elly Schlein
VERTS/ALE	Maria Heubuch, Monika Vana

0	-

7	0
ECR	Nirj Deva
PPE	Pál Csáky, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Cristian Dan Preda, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská, Željana Zovko

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik